

**Националната система „Живи човешки съкровища – България“
между съхраняването на фолклора и опазването на нематериалното
културно наследство**

Ива Станоева

(Резюме)

В статията се разглеждат двете, битувачи в България, концептуално различни представи за *фолклора* и политиките за неговото съхраняване през ХХ в. и тези за *нематериалното културно наследство* (НКН) и неговото опазване след приемането през 2003 г. на Конвенцията на ЮНЕСКО. Сравняват се характерните за втората половина на ХХ в. фолклорни събори и създадената през 2008 г. Национална система „Живи човешки съкровища – България“ – едната от основните културни политики на България в тази сфера, която води до попълване на Националната представителна листа на НКН. На основата на наблюдения от няколко проведени досега нейни издания са открити важни моменти и проблеми в осмислянето на НКН и неговото опазване днес. Авторът се опира на опита си като член на екипа учени от ИЕФЕМ – БАН, който участва активно на експертно ниво в прилагането на Конвенция 2003 в България.

Ключови думи: фолклор; съхранение; събори на народното творчество; нематериално културно наследство; опазване; Конвенция 2003; Национална система „Живи човешки съкровища – България“

Ива Станоева
Институт за етнология и фолклористика
с Етнографски музей
Българска академия на науките
ул. „Акад. Георги Бончев“, бл. 6
1113 София, БЪЛГАРИЯ
iva_stanoeva@abv.bg